

International

Journal of Human Sciences

ISSN:2458-9489

Volume: 19 Issue: 2 Year: 2022

Investigation of the effects leisure management of sport manager candidates on achievement goal orientations

Spor yöneticisi adaylarının boş zaman yönetimlerinin başarı yönelimleri üzerine etkisinin incelenmesi

Seyfettin Yılmaz¹
Serkan Kurtipek²
Nuri Berk Güngör³

Abstract

The aim of this research is to examine the effect of leisure time management on the success orientations of sports manager candidates. A total of 206 participants studying in the Department of Sports Management from two public universities in the 2021-2022 academic year were included in the study conducted for this purpose. In the study, which was prepared with the relational scanning model, three separate forms were directed to the participants for data collection. These are; Personal Information Form, Leisure Management Scale, and Success Orientation Scale. The data obtained from the scales were tested with T-test, One Way ANOVA, Pearson Product Moments Correlation Coefficient (r), and multiple linear regression tests in the SPSS package program. As a result; While the data obtained from the Leisure Orientation Scale differed depending on the gender, effective use of leisure time, grade point average, and class variables, there was no significant difference between any group from the data obtained from the Achievement Orientation Scale. As a result of the data related to the correlation and regression analysis, it was determined that there was a low and positive

Özet

Bu araştırmanın amacı, spor yöneticisi adaylarının boş zaman yönetimlerinin başarı yönelimleri üzerine etkisinin incelenmesidir. Bu amaç doğrultusunda yapılan çalışmaya 2021-2022 eğitim öğretim yılında iki kamu üniversitesinden Spor Yöneticiliği Bölümünde öğrenim görmekte olan toplam 206 katılımcı dâhil olmuştur. İlişkisel tarama modeli ile hazırlanan araştırmada veri toplama amacıyla katılımcılara üç ayrı form yöneltilmiştir. Bunlar; Kişisel Bilgi Formu, Boş Zaman Yönetimi Ölçeği ve Başarı Yönelimleri Ölçeği'dir. Ölçeklerden elde edilen veriler SPSS paket programında T-testi, One Way ANOVA, Pearson Momentler Çarpım Korelasyon Katsayısı (r) ve çoklu doğrusal regresyon testleri ile sınanmıştır. Sonuç olarak; Boş Zaman Yönelimi Ölçeğinden elde edilen veriler cinsiyet, etkili boş zaman kullanımı, not ortalaması ve sınıf değişkenine bağlı olarak farklılık gösterirken Başarı Yönelimi Ölçeğinden elde edilen verilerden hiçbir grup arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Korelasyon ve regresyon analizlerine ilişkin verilerin sonucunda ise boş zaman yönetimi ile başarı yönelimi arasında düşük düzeyde ve pozitif

¹ syfettinyilmaz@gmail.com Orcid ID: [0000-0001-6710-1170](https://orcid.org/0000-0001-6710-1170)

² Doç. Dr., Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, serkankurtipek@gazi.edu.tr Orcid ID: [0000-0002-4791-9482](https://orcid.org/0000-0002-4791-9482)

³ Doç. Dr., Balıkesir Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, nuriberkgungor@gmail.com Orcid ID: [0000-0002-6579-9146](https://orcid.org/0000-0002-6579-9146)

relationship between leisure time management and achievement orientation, and 3% of the achievement orientation was explained by leisure management.

yönlü bir ilişkinin olduğu ve başarı yönelimi özelliğinin %3'ünün boş zaman yönetimi ile açıklandığı tespit edilmiştir.

Keywords: Sports Management, Candidates, Leisure Management, Achievement Goal Orientations.

Anahtar Kelimeler: Spor Yöneticiliği, Adaylar, Boş Zaman Yönetimi, Başarı Yönelimleri.

[\(Extended English summary is at the end of this document\)](#)

1. Giriş

Zaman kavramı, insanların günlük yaşamını şekillendiren, pek çok konuda ölçü birimi olan ve evrensel niteliğe sahip olan bir olgudur (Addigton, 1996). Türk Dil Kurumu tarafından “Bir işin, bir oluşun içinde geçtiği, geçeceği veya geçmekte olduğu süre, vakit” (Türk Dil Kurumu, 2021) olarak tanımlanan zamanın yönetimi de hem insanların yaşamı açısından hem de araştırmacılara konu olması açısından oldukça önem arz eden bir konudur. Zamanın yönetimi kavramsal olarak; “önceden belirlenmiş bir takım hedeflere ilişkin faaliyetlerin gerçekleştirilirken mevcut zamanın etkili biçimde kullanımını hedefleyen davranışların tümü” ifadeleriyle açıklanmaktadır (Claessens, Eerde, Rutte & Roe 2007). Zamana ilişkin yönetim kavramı çatısı altında bir takım zaman türleri ve bu türlerin yönetimi yer almaktadır. Bu türlerden biri “boş zaman” bir diğeri ise bu zamanın yönetimini ifade eden “boş zaman yönetimi” kavramlarıdır.

Boş zaman kavramı, insanın zorunlu olarak çalışması gereken saatlerin haricinde kalan, bunun beraberinde para kazanma gibi bir amacın olmadığı zaman dilimi olarak tanımlanmaktadır (Argan, 2007). Boş zaman kavramına açıklık getirmek adına bir takım özellikler dikkate alınmalıdır. Bu anlamda boş zaman kavramı, insanın düşüncesinde bir memnuniyet yaratan ve arzu edilen zaman dilimini ifade eder (Russell & Frances, 1996). Özetle boş zaman: hem serbest hem de zorunlu olunmayan bir zaman dilimini kapsar. Samdahl'ın (1991) ifadelerine göre boş zaman, bir tür özgürlüktür. Yani boş zaman, yaşamın gerekliliğinden arta kalmış zaman olarak tanımlanır (Karaküçük, 1999). Literatürde farklı tanımların bulunması boş zaman kavramının çok yönlü bir yapıda olmasını ve bunun sonucu olarak da içerisinde birçok farklı bileşeni barındırmasından kaynaklanmaktadır (Aktaş Üstün, 2019).

İnsanın bedensel, zihinsel, psikolojik ve sosyal gelişimine katkı sağlayan boş zamanın etkin yönetimi de önem arz etmektedir. Boş zaman yönetimi kavramına açıklık getirilmeden önce yönetim kavramını açıklamak gerekmektedir. Soylu & Öztürk Göl (2010), yönetimin bir süreç olduğunu ve bu süreç içerisinde en önemli unsurların amaç ve idare etme olgularının olduğunu belirtmişlerdir. Spor yönetimi de spor olgusunun doğası ve prensipleri bakımından genel yönetimden beslenmekte ve kendine özgü bir ihtisas alanı da oluşturmaktadır (Kocamaz Adaş, Dursun, Arı ve Ulun, 2019).

Zaman kavramına ilişkin tanımlar incelendiğinde ise yapılan tanımlar zamanın, doğası gereğince yönetilebilirlik özelliğine sahip, özü itibarıyla kıymetli ve eşsiz bir kaynak olduğu yönündedir (Festjens & Janiszewski, 2015). Bu tanımlara istinaden zamanın hareketli olduğunun ve iyi değerlendirilmesinin gerektiğinin düşünülmesi olasıdır. Bu yönetimin etkin yapılmasıyla kişinin hayatına pek çok katkı sunulmaktadır. Bunlardan bazıları; mutlu olma ve başarılı olma gelebilir. Başka bir deyişle, kişi bir günde yapacaklarının hepsini planlayıp, bu planı etkili bir şekilde uygulayıp zamanı yönetebilirse akademik başarı kadar sosyal açıdan da başarı elde edebilir (Eranıl & Özcan, 2018).

Boş zaman yönetimi ile elde edilecek başarının yordanabileceği sonucuna erişen araştırmalar, başarının yalnızca tek yönlü değil kişinin yaşamını çok yönlü biçimde etkileyebileceğini ifade etmektedir (Ayna ve Gümüş, 2021; Çuhadar, Demirel & Serdar, 2019; Yaşartürk, Akyüz & Karataş, 2018). Dolayısıyla boş zaman yönetimi ile başarı yönelimlerinin arasında bir ilişki olduğu düşünülmektedir. Bahsi geçen başarı yönelimini ise “başarı yönelimleri teorisi” ile açıklamak

mümkündür. Başarı yönelimleri teorisinin temelinde, bir öğrenciyi neyin, nasıl motive edeceği sorusu yatmaktadır. Bu teoriye göre, başarıya yönelik hedefleri operasyonel biçimde yetkinlik kurgusunun mekanizmasıyla, bir öğrencinin kendi performansının standartlarını belirlemesi yoluyla açıklamak mümkündür. Bahsi geçen bu standartlar; kesinlik (görevlerin kendi gereksinimlerine dayalı), içsellik (kişilerin daha önce elde ettikleri kazanımlarına ya da potansiyel kazanımlarına dayalı) ya da normatif (diğerlerinin performanslarına dayalı) olarak sınıflandırılabilir (Elliot & McGregor, 2001). Başka bir ifadeyle başarı yönelimi; öğrencilerin öğrenim aşamalarında bilişsel, duygusal ve davranışsal tepkileri üzerinde etki sahibi olan bireysel bakış açılarına odaklanan açıklamaları içermektedir. Özetle başarı yönelimleri, öğrencileri yapabileceklerini nasıl yorumladıklarını, eğitsel sorumluluklarına ne tür tepkiler vereceklerini ifade eden çeşitli biliş, duygu ve davranış şablonları ile neticelenen açıklama biçimini içermektedir (Palancı, Özbay, Kandemir & Çakır, 2010).

Literatür incelendiğinde; spor yöneticisi adaylarını konu alan, boş zaman yönetimi ve başarı yönelimlerine yönelik çeşitli araştırmaların olduğu görülmektedir (Demir & Alpullu, 2020; Ermiş Ağralı ve ark., 2015; Kurtipek, Çelik, Yenel & İlhan, 2016; Kurtipek, Güngör & Yenel, 2018; Kurtyemez, 2020; Sevilmiş, 2021; Turhal, Altınışik & Şahin, 2020; Üstün, 2018; Yılmaz, 2018). Ancak, ilgili özelliklerin beraber incelendiği bir araştırmaya rastlanmamıştır. Şüphesiz spor yöneticilerinin de diğer yöneticilik disiplinlerinde benzer şekilde yönetimini üstlendikleri örgütün başarısına ve bireysel başarılarına yönelik algılarının güçlü olması gerekmektedir (Halıcı, Parasız & Yetim; 2020). Spor kendine özgü doğası nedeniyle planlı/plansız değişen tüm dünya şartlarından (ekonomik kriz, sağlık krizleri, yasal düzenlemeler vb.) etkilenebilmekte bu nedenle de modern yönetim biliminin kural, ilke ve metotları çerçevesinde doğru şekilde yönetilmesi gereklidir (Parasız, Halıcı, Şahin & Yetim). Sporun son dönemlerde elde ettiği gelişim sonrasında sektördeki profesyonellik ihtiyacı her zamankinden daha fazla kendisini hissettirmektedir (Kurtipek ve ark., 2020). Reaktif yapısının yanı sıra bu disiplin, spor etkinliklerinin ve organizasyonlarının zamana bağlı olarak gerçekleşmesi, zamanın ve zaman yönetiminin spor yönetimi açısından ne derece önemli olduğunu göstermektedir. Dahası, sporun sevk ve idaresinde etkin rol alan spor yöneticilerinin başarı yönelimleri ve boş zamanı yönetim biçimleri, gelecekte hem içinde bulunduğu organizasyonun başarısını hem de bireysel başarısını doğrudan etkileyebileceği düşünülmektedir. Bu sebeple, spor yöneticilerinin ve üniversitelerin spor bilimleri fakültelerinde öğrenim görmekte olan geleceğin spor yöneticisi adaylarının boş zaman yönetimlerinin başarı yönelimlerine nasıl etki ettiği çalışmanın asıl konusunu oluşturmaktadır.

2. Yöntem

2.1. Araştırma Modeli

Araştırmanın amacı doğrultusunda spor yöneticisi adaylarının boş zaman yönetimlerinin başarı yönelimleri üzerine etkisinin ortaya konulduğu bu çalışmada ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Karasar (2013)'e göre ilişkisel tarama modelinin amacı ise "iki ve daha çok sayıda değişken arasında birlikte değişim varlığını ve/veya derecesini belirlemektir". Bu kapsamda araştırmada, bağımlı ve bağımsız değişkenler arasındaki ilişki incelenmiştir.

2.2. Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu, 2021-2022 eğitim öğretim yılında iki kamu üniversitesinin Spor Yöneticiliği Bölümünde öğrenim görmekte olan 98'i (%47.6) kadın, 108'i (%52.4) erkek toplam 206 katılımcı oluşturmaktadır. Katılımcıların 47'si (%22.8) birinci, 42'si (%20.4) ikinci, 51'i (%24.8) üçüncü ve 66'sı (%32) dördüncü sınıf düzeyinde öğrenim görmektedirler. Bununla beraber, katılımcıların 131'i (%63.6) boş zamanlarını etkin bir şekilde kullandığını ifade ediyorken, 75'i (%36.4) kullanmadığını belirtmiştir. Araştırmada yer alan katılımcıların yaş ortalaması 21.44 ± 3.45 olarak belirlenmiştir.

2.3. Veri Toplama Araçları

Araştırmada kişisel bilgi formunun yanı sıra Boş Zaman Yönetimi ve Başarı Yönelimi Ölçekleri kullanılmıştır. Ölçeklerin özellikleri ve araştırma problemi odağında toplam puan üzerinden analizler gerçekleştirilmiştir.

2.3.1. Boş Zaman Yönetimi Ölçeği (BZYÖ)

Wang, Kao, Huan & Wu (2011) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Akgül & Karaküçük (2015) tarafından yapılan Boş Zaman Yönetimi Ölçeği (BZYÖ), 15 maddeden oluşmakta 5'li Likert tipindedir. Ölçeğin alt boyutları; amaç belirleme ve yöntem, değerlendirme, boş zaman tutumu, programlama olarak adlandırılmıştır. Ölçeğin alt boyutları arasında iç tutarlık katsayıları .71 ve .81 arasında değişmektedir. Ölçeğin tamamına ait iç tutarlık katsayısı ise .83 olarak verilmiştir. Veri setinden elde edilen iç tutarlık katsayısı ölçeğin tamamı için .88; alt boyutlar için sırasıyla .75, .81, .79 ve .82'dir.

2.3.2. Başarı Yönelimleri Ölçeği (BYÖ)

Midgley & diğerleri (1998) tarafından geliştirilmiş, Akın & Çetin (2007) tarafından Türkçe literatüre kazandırılmıştır. Ölçeğin orijinal formu 5'li likert tipinde olup, ilk 6'sı öğrenme yönelimi (ÖY), ikinci 6'sı performans-yaklaşma yönelimi (PYAY) ve son 6'sı da performans-kaçınma yönelimini (PKAY) belirlemeye yönelik 18 maddeden oluşmaktadır. Ölçeğin orijinal formunun iç tutarlık katsayıları sırasıyla; .77, .79 ve .78 olarak belirlenmiştir. Veri setinden elde edilen iç tutarlık katsayıları ise sırasıyla .79, .80, .81 ve ölçeğin tamamı için .89 olarak tespit edilmiştir.

2.4. Verileri Analizi

Verilerin analizi sürecinde öncelikle, eksik ve hatalı olan 8 formun veri seti dışında tutulması ile başlanmıştır. Sonrasında, dağılımın normal olup olmadığının tespiti için Shapiro-Wilk testi anlamlılık sonucuna bakılarak Skewness ve Kurtosis değerleri incelenmiştir. Araştırmada kullanılan ölçme araçları için bu değerler -1.5 ile +1.5 arasındadır. Dolayısıyla, verilerin normal dağıldığı ifade edilebilir (Tabachnick & Fidell, 2013). Bu sonuç ile birlikte veri setinin çoklu doğrusal regresyon analizinin varsayımlarını sağladığı söylenebilir. Değişkenler arasındaki ilişkinin belirlenebilmesi için Pearson Momentler Çarpım Korelasyon Katsayısı (r) kullanılmıştır. Katılımcıların boş zaman yönetimi ve başarı yönelimleri değişkenleri arasında çoklu doğrusal regresyon analizi kullanılmıştır. Buna ek olarak, betimsel istatistiklerin yanı sıra T-testi ve One Way ANOVA testinden de yararlanılmıştır. Araştırmada kullanılan analizler SPSS 22 Paket Programı ve Excel Veri Tabanı aracılığı ile gerçekleştirilmiştir.

3. Bulgular

Tablo 1. Katılımcıların Boş Zaman Yönetimi Ölçeğinden Aldıkları Ortalama Puanlar.

Ölçekler	N	Min	Max	\bar{x}	SS
Amaç Belirleme ve Yöntem	206	1.00	5.00	3.53	.88
Değerlendirme	206	1.00	5.00	3.71	.80
Boş Zaman Tutumu	206	2.00	5.00	4.10	.70
Programlama	206	1.00	5.00	3.36	.97
B. Z. Y. Ö. Toplam	206	1.60	5.00	3.65	.60

Katılımcıların Boş Zaman Yönetimi Ölçeğinden elde ettikleri puan ortalaması (\bar{x} =3.65), amaç belirleme ve yöntem alt boyutundan (\bar{x} =3.53), değerlendirme alt boyutundan (\bar{x} =3.71), boş zaman tutumu alt boyutundan (\bar{x} =4.10) ve programlama alt boyutundan (\bar{x} =3.36) olarak tespit edilmiştir.

Tablo 2. Katılımcıların Başarı Yönelimi Ölçeğinden Aldıkları Ortalama Puanlar.

Ölçekler	N	Min	Max	\bar{x}	SS
Öğrenme Yönelimi	206	1.00	5.00	4.12	.68
Performans Yaklaşma Yönelimi	206	1.00	5.00	3.50	1.10
Performans Kaçınma Yönelimi	206	1.00	5.00	2.19	1.15
B. Y. Ö. Toplam	206	1.06	5.00	3.33	.71

Katılımcıların öğrenme yönelimi alt boyutundan almış oldukları puan ortalaması ($\bar{x}=4.12$), performans yaklaşma yönelimi alt boyutundan ($\bar{x}=3.50$) ve performans kaçınma yönelimi alt boyutundan ise ($\bar{x}=2.19$)'dur. Ölçeğin tamamına ilişkin katılımcıların elde ettiği puan ortalaması ise ($\bar{x}=3.33$) olarak belirlenmiştir.

Tablo 3. Boş Zaman Yönetimi ve Başarı Yönelimi Ölçeklerinden Alınan Ortalama Puanın Cinsiyet Değişkenine Göre T-Testi Sonuçları.

Ölçekler	Cinsiyet	N	\bar{x}	SS	Sd	t	p
Boş Zaman Yönetimi	Kadın	98	3.55	.59	204	-2.18	.030
	Erkek	108	3.73	.60			
Başarı Yönelimi	Kadın	98	3.28	.66	204	-1.13	.260
	Erkek	108	3.39	.75			
	Toplam	206					

$p < .05$

Katılımcıların boş zaman yönetimlerinin cinsiyet değişkenine göre erkekler lehine istatistiksel olarak farklılaştığı belirlenmiştir ($t_1(204)=-2.18$; $p < .05$). Başarı Yönelimleri Ölçeğinden katılımcıların elde ettikleri toplam puan dikkate alındığında ise cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılığın olmadığı sonucuna ulaşılmıştır ($t_2(204)=-1.13$; $p > .05$).

Tablo 4. Boş Zaman Yönetimi ve Başarı Yönelimi Ölçeklerinden Alınan Ortalama Puanın Etkili Boş Zaman Kullanımı Değişkenine Göre T-Testi Sonuçları.

Ölçekler	E. B. Z. K.	N	\bar{x}	SS	Sd	T	p
Boş Zaman Yönetimi	Evet	131	3.74	.56	204	3.22	.001
	Hayır	75	3.47	.63			
Başarı Yönelimi	Evet	131	3.34	.71	204	.18	.851
	Hayır	75	3.32	.72			
	Toplam	206					

$p < .05$

Tablo 4 incelendiğinde, katılımcıların boş zaman yönetimlerinin etkili boş zaman kullanımı değişkenine göre evet cevabı verenlerin lehine anlamlı bir şekilde farklılaştığı görülmektedir ($t(204)=3.22$; $p < .05$). Buna ek olarak, katılımcıların başarı yönelimlerinin etkili boş zaman kullanımı değişkenine göre istatistiksel olarak farklılaşmadığı sonucuna ulaşılmıştır ($t_2(204)=.18$; $p > .05$).

Tablo 5. Katılımcıların Boş Zaman Yönetimi ve Başarı Yönelimi Ölçeği Puanlarının Not Ortalaması Değişkenine Göre Karşılaştırılması.

Ölçekler	Başarı Düzeyi	N	\bar{x}	SS	F	p
Boş Zaman Yönetimi	1.50-2.00	9	4.28	.17	4.02	.004
	2.01-2.50	25	3.48	.12		
	2.51-3.00	63	3.60	.07		
	3.01-3.50	89	3.61	.06		
	3.51-4.00	20	3.87	.16		
	Toplam	206	3.65	.04		
Başarı Yönelimi	1.50-2.00	9	2.91	.19	1.61	.173
	2.01-2.50	25	3.37	.14		
	2.51-3.00	63	3.36	.10		
	3.01-3.50	89	3.29	.06		
	3.51-4.00	20	3.60	.15		
	Toplam	206	3.33	.04		

Katılımcıların Boş Zaman Yönetimi Ölçeğinden aldıkları ortalama puanın not ortalaması değişkenine göre karşılaştırılmasında; 2.01-2.50, 2.51-3.00, 3.01-3.50 arasında 3.01-3.50 lehine istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($F_{1(4,201)}=4.02$; $p<0.05$). Bununla beraber, katılımcıların başarı yönelimlerinin not ortalaması değişkenine göre farklılaşmadığı sonucuna ulaşılmıştır ($F(4, 201)=1.61$; $p>0.05$).

Tablo 6. Katılımcıların Boş Zaman Yönetimi ve Başarı Yönelimi Ölçeği Puanlarının Sınıf Düzeyi Değişkenine Göre Karşılaştırılması.

Ölçekler	Sınıf Düzeyi	N	\bar{x}	SS	F	p
Boş Zaman Yönetimi	1.Sınıf	47	3.42	.09	2.90	.036
	2.Sınıf	42	3.72	.09		
	3.Sınıf	51	3.65	.06		
	4.Sınıf	66	3.74	.08		
	Toplam	206	3.64	.04		
Başarı Yönelimi	1.Sınıf	47	3.33	.10	1.33	.265
	2.Sınıf	42	3.15	.09		
	3.Sınıf	51	3.37	.10		
	4.Sınıf	66	3.42	.09		
	Toplam	206	3.34	.05		

Katılımcıların Boş Zaman Yönetimi Ölçeğinden aldıkları ortalama puanın sınıf düzeyi değişkenine göre karşılaştırılmasında; 1., 2. ve 4.sınıflar arasında 4.sınıfta öğrenim gören katılımcılar lehine istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık belirlenmiştir ($F_{1(3,202)}=2.90$; $p<0.05$). Ayrıca, katılımcıların başarı yönelimlerinin sınıf düzeyi değişkenine göre farklılaşmadığı sonucuna ulaşılmıştır ($F(3, 202)=1.61$; $p>0.05$).

Tablo 7. Değişkenlerarası İlişkinin Pearson Momentler Çarpımı Korelasyonu İle İncelenmesi.

	Başarı Yönelimi
Boş Zaman Yönetimi	.15*

* $p<0.05$

Analiz sonuçları, boş zaman yönetimi ile başarı yönelimi arasında düşük düzeyde ve pozitif yönlü bir ilişkinin olduğu göstermektedir ($r=.15$; $p<0.05$).

Tablo 8. Başarı Yöneliminin Yordanmasına İlişkin Regresyon Analizi Sonuçları.

Değişkenler	Standardize β	Standart Hata	Kritik Oran	p	R ²	
Boş Zaman Yönetimi	Başarı Yönelimi	.18	.08	4.66	.02	.03

$p<0.05$

Başarı yönelimin boş zaman yönetimi tarafından yordanmasına ilişkin analiz sonuçları, Başarı yönelimin boş zaman yönetimi ile ilişkisinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkinin olduğunu göstermektedir ($\beta=.18$; $p<0.05$). Tablo 8'de görülmekte olan değerler dikkate alındığında, başarı yönelimi özelliğinin %3'ünün boş zaman yönetimi ile açıklandığı söylenebilir.

4. Tartışma ve Sonuç

Literatür incelendiğinde çalışma grubunu konu alan bazı araştırmalar, boş zaman yönetimlerinin efektif olduğunu, bazı çalışmalar ise boş zaman yönetimi konusunda yeterli bilgi sahibi olmadıkları ya da pasif faaliyetlere dâhil olduklarını işaret etmektedir (Demir & Alpullu, 2020; Yılmaz, 2018). Bu evren dâhilinde çalışan bazı araştırmalar, öğrencilerin başarı yönelimlerinin de çeşitli

değişkenlere bağlı farklı sonuçlar verdiğini göstermektedir (Canpolat, 2019; Baba Kaya, Namlı & Demir, 2018). Her iki değişkene ilişkin alan yazın taramasında birçok araştırmaya rastlanırken ilgili değişkenler arasındaki ilişkinin tespiti amaçlı yapılmış bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu hususta araştırmamızın bu bölümünde elde edilen bulguların konu ile ilgili literatürde yer alan çeşitli araştırmalar ışığında tartışılmasına yer verilmiştir.

Katılımcıların Boş Zaman Yönetimi Ölçeğinden elde ettikleri puan ortalamaları en yüksek olandan düşük puana doğru sıralandığında en yüksek puanın “boş zaman tutumu” alt boyutunda ($\bar{x}=4.10$), en düşük puanın ise “programlama” alt boyutunda ($\bar{x}=3.36$) olduğu tespit edilmiştir. Katılımcıların öğrenme yönelimi alt boyutlarından almış oldukları puan ortalamaları incelendiğinde ise en yüksek puanın “performans yaklaşma yönelimi” alt boyutunda ($\bar{x}=3.50$), en düşük puanın “performans kaçınma yönelimi” alt boyutunda ($\bar{x}=2.19$) olduğu tespit edilmiştir. İlgili literatür incelendiğinde, araştırma bulgularımıza paralellik gösteren araştırmalar olduğu kadar zıt yönde sonuçlanan çalışmalar da mevcuttur (Ayyıldız Durhan, 2020; Ayyıldız Durhan, Akgül ve Karaküçük, 2017; Demir & Alpulu, 2020; Berber & Eker, 2018; Gözler, Bozgeyikli & Avcı, 2017).

Cinsiyet değişkenine ilişkin araştırma bulguları, erkek katılımcıların kadınlara oranla boş zaman yönetimi ortalama puanlarının daha yüksek olduğunu ve istatistiki açıdan bu bulgunun anlamlı olduğunu işaret etmektedir. Ancak, katılımcıların başarı yönelimi ortalama puanı dikkate alındığında cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılığın olmadığı belirlenmiştir. Boş zaman yönetimine ilişkin bulgularımıza paralel olarak Küçükeşmen, Şimşek & Türkoğlu (2020) de üniversite öğrencileri ile gerçekleştirdikleri araştırma sonucunda cinsiyet değişkenine bağlı farklılık olduğunu tespit etmişlerdir. Ancak, Çakır'ın (2017) üniversite öğrencilerinin boş zaman yönetimlerini incelediği araştırmasında cinsiyet değişkenine ilişkin farklılık bulunmamıştır. Başarı yönelimi ile ilgili araştırma bulguları doğrultusunda Ersöz, Çetinkalp & Eklund (2015) araştırma sonuçları da cinsiyet değişkenine ilişkin farklılığın olmadığını tespit etmişlerdir.

Katılımcıların boş zaman yönetimlerinin etkili boş zaman kullanımı değişkenine göre yanıtı “evet” olanların “hayır” cevabı verenlere göre istatistiksel olarak daha yüksek ortalama puana sahip olduğu sonucuna ulaşılırken başarı yönelimlerinin istatistiksel olarak farklılaşmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Elde edilen bulguları destekler nitelikte boş zamanın etkili kullanımının, boş zaman değerlendirilmesini ve yönetimini pozitif yönlü etkilediğini ve bu duruma bağlı olarak kişilerin bedensel, ruhsal ve sosyal yönlerine katkı sağladığını ifade etmişlerdir (Aykan & Özçelik, 2020; Dursun ve ark., 2021). Sevil'in (2015) çalışması ise etkili boş zaman kullanımının verdiği tatminin katılımcılarına özgüven sağladığı kadar başarı duygusunu da verdiği yönündedir. Başarı yönelimi dikkate alındığında anlamlı bir farklılığın olmamasına gelindiğinde ise; Karaç'ın (2018) araştırma sonuçları öğrencilerin başarı yönelimlerini etkileyen pek çok değişkenin olabileceği gibi bireysel algı farklılığından da kaynaklanabileceğini işaret etmektedir.

Spor yöneticisi adaylarının not ortalamaları dikkate alındığında “3.01-3.50” ortalamaya sahip olan grubun boş zaman yönetimi ortalama puanlarının diğer gruplara oranla istatistiki açıdan farklılaştığı sonucuna ulaşılırken başarı yönelimlerinin istatistiksel olarak farklılaşmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu bulguları destekler nitelikte hem yerli hem de yabancı kaynaklı pek çok araştırma mevcuttur (Uğur & Güngör, 2021; Sanderson, DeRousie & Guistwite, 2018; Jordan, Gagnon, Anderson & Pilcher, 2018; Yıldız & Tanrıvedi, 2017). Genel akademik not ortalamaları 2,81 ve üzeri olan üniversite öğrencilerinin boş zaman yönetimi algılarında anlamlı farklılıklar olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca, genel not ortalaması 2,81 ve üzerinde olan üniversite öğrencilerinin boş zaman yönetimi algılarının daha olumlu düzeyde olduğu sonucuna ulaşılmıştır. İscan (2008) ise, araştırmasında zaman yönetimi hususunda becerikli olan öğrencilerin akademik başarılarının da daha yüksek düzeyde olduğu sonucuna ulaşmıştır. Ayrıca başarı yönelimine ilişkin araştırma sonuçları da not ortalaması yüksek olan öğrencilerin başarı yönelimlerinin de yüksek olacağı yönündedir (Özdemir, 2019; Kaya, 2016). Her ne kadar araştırma bulgularımız, literatürde yer alan veriler ile örtüşmese de, bu sonuçların bireysel yönelim ve algı farklılıklarından kaynaklı olduğu düşünülmektedir. Nitekim bu

araştırmalar ışığında, üniversite öğrencilerinin boş zaman yönetimi becerileri ile akademik başarıları arasında bir ilişkinin olduğu ifade edilebilir.

Katılımcıların aldıkları eğitime ilişkin değişkenlerden birisi olan sınıf düzeyi değişkenine bağlı veriler 4. sınıftan öğrencilerin boş zaman yönetimi ortalama puanlarının diğer gruplara oranla istatistiksel açıdan farklılaştığı sonucuna ulaşılırken başarı yönelimi ortalamalarının istatistiksel olarak farklılaşmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Kuşcu Karatepe, Yüce & Yıldırım (2020) üniversite öğrencilerinin sınıf değişkenine bağlı zaman yönetiminin yordanamayacağını savunurken, King, McQuarrie & Brigham (2021) sınıf değişkenine bağlı olarak öğrencilerin boş zaman yönetimlerinde farklılıkların olabileceğini ve bu durumun üst sınıf öğrencilerin lehine olabileceğini savunmaktadır. Çünkü üst sınıf öğrencilerin okulda ve yaşanan çevrede daha fazla zaman geçirmeleri ile ilişkili olarak tecrübelerinin arttığı, sosyal çevrelerinin genişlediği ve katılım sağlayabilecekleri boş zaman aktivite çeşitliliğinin farkında olmaları ile ilgili olduğu düşünülmektedir. Başarı yönelimi ortalama puanları arasında sınıf değişkenine ilişkin farklılığın olmaması ise çeşitli araştırma sonuçları ile desteklenebilir. Örneğin, Gazel (2019) tarafından hazırlanan araştırma sonuçları, öğrencilerin başarı yönelimlerini pek çok değişkenin etkileyebileceği gibi bu yönelimin temelinde anne-baba yönlendirmesinin de yer alabileceğini savunmaktadır. Bu nedenle araştırmamızın örneklemindeki çeşitlilikten kaynaklı olarak katılımcıların başarı yönelimi ortalama puanlarının farklılaşmadığı düşünülmektedir.

Spor yöneticisi adaylarının boş zaman yönetimi ve başarı yönelimi arasındaki ilişki dikkate alındığında, iki değişken arasında düşük düzeyde ve pozitif yönlü bir ilişkinin olduğu ve başarı yönelimi özelliğinin %3'ünün boş zaman yönetimi ile açıklandığı tespit edilmiştir. Analiz sonuçlarını ve boş zaman yönetimi-başarı yönelimi arasındaki pozitif ilişkiyi Stebbins'in (1982) "ciddi boş zaman teorisi" ile açıklamak mümkündür. Stabbins'e göre, kişinin boş zamanlarında katıldığı faaliyetlere sebat etmesi, bu faaliyetlerin kişiye çeşitli alanlarda başarı kazandırması ve belirli bir bağlılık duyması gibi özellikler ile karakterize bir kariyer fırsatı sunması, özel bilgi ve becerilere dayalı kişisel bir çaba gerektirmesi, kendini gerçekleştirme gibi değerler sisteminin oluşumunu doğurmaktadır. Bu teorinin temel görüşü olan "boş zamanın etkili yönetimi ile potansiyel başarı yöneliminin" vurgulandığı çalışmalar da konu ile ilgili yerli ve yabancı literatürde mevcuttur (Diboğlu & Eryılmaz, 2021; Kelly, Strauss, Arnold & Stride, 2020; Tosun, Demir, Uçkun & Konak, 2015). Bu araştırmalar, kişilerin boş zaman yönetimi ve başarı yönelimi arasındaki ortak noktanın kişilerde uyandırdığı motivasyon olduğu vurgusunu da yapmaktadır. Nitekim Akın & Çetin'in (2007) başarı yönelimi için motivasyona ihtiyaç duyulduğunu ifade ettiği gibi Akgül & Karaküçük'ün (2015) ifadeleri de kişilerin boş zaman yönetiminin etkin kılınması adına kişilerin ilgi duyup isteklendirilmesi gerektiğini ifade etmişlerdir.

Öğrencilerin gerek eğitim-öğretim gerekse gündelik-sosyal yaşam ile ilgili boş zaman yönetimi konusunda, zamanı etkili ve verimli kullanmaları, öğrencilerin halihazırda ve gelecekte başarılı olmalarını sağlayan önemli faktörlerden biridir. Öğrenciler zaman yönetimi becerilerinin yaşamlarındaki önemini kavrayabilirlerse, hedefe ulaşmaları konusunda daha verimli olacaktır (Gümüşgöl, 2013). Buna ek olarak, boş zamanın etkin yönetiminin öğrencilerin akademik başarılarını olumlu anlamda etkilediği literatür incelendiğinde görülmektedir (Kaygusuz ve Gümüş, 2021; Yaşartürk, Akyüz & Karataş, 2018; Öteleş, 2018). Aynı zamanda boş zamanın etkin ve verimli yönetimi, bireylerin gündelik yaşamlarında ve iş yaşamlarında daha verimli olmasını sağlamakla birlikte (Ayyıldız Durhan ve Karaküçük, 2021) bireylerin stres düzeylerini azaltmaktadır. Bu yönleriyle bireylerin çalışma ahlakını da geliştirebileceği düşünülmektedir. Bahsi geçen boş zamanın etkin yönetimi sonucu boş zamanın faydalarının, bireylerin başarı yönelimlerini de olumlu anlamda etkileyebileceği düşünülmektedir. Araştırmada çalışma grubumuz olan, spor yöneticisi adayları gelecekte, aktif ve dinamik bir meslek olmasının yanı sıra çok yönlü düşünmeyi gerektiren bir meslek olan yöneticilik mesleğini yerine getireceği düşünüldüğünde, yöneticilerin boş zamanlarını etkin yönetmeleri gelecekte gerek içinde bulunduğu organizasyonun başarısını gerekse bireysel başarısını doğrudan etkiler niteliktedir.

Sonuç olarak, yöneticilerin etkin zaman yönetimleri başarı yönelimlerini artıracakları düşünülmektedir. Boş zaman yönetimi ve başarı yönelimi konularında planlanacak çalışmalarda her iki

değişkene ilişkin elde edilen bulguların daha açıklayıcı olması adına sözel olarak da görüşlerinin alındığı karma araştırma metodlarının kullanılması ile daha geniş örneklem grupları ve farklı değişkenlerle bu çalışmaların yinelenmesi önerilmektedir. Buna ek olarak, boş zaman yönetimi becerilerinin alt kademede sınıf seviyelerinde düşük düzeyde olduğu görülmektedir. Dolayısıyla, boş zaman yönetimi becerilerinin çeşitli sınıf kademelerinde gelişmesi için oryantasyon programlarının geliştirilmesi ve faaliyetlerin artırılmasının faydalı olabileceği tavsiye edilmektedir.

Kaynaklar

- Addington, J. E. (1996). *%100 Düşünce Gücü* (Çeviren: Çetinkaya, B.). İstanbul: Akasha Yayınları.
- Akgül, B. M. & Karaküçük, S. (2015). Boş zaman yönetimi ölçeği: Geçerlik- güvenilirlik çalışması. *International Journal of Human Sciences*, 12(2), 1867-1880.
- Akın, A., & Çetin, B. (2007). Başarı yönelimleri ölçeği: Geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Eurasian Journal of Educational Research*, 26, 1-12.
- Aktaş Üstün, N. (2019). Boş Zamanın Tanımı ve Anlamı, U. Işık ve Ü. D. Üstün (Ed), *Boş Zamanları Değerlendirmede Güncel Konular*, (s. 1-14), Ankara: Akademisyen Kitabevi.
- Argan, M. (2007). *Eğlence Pazarlaması*. Ankara: Detay Yayıncılık.
- Aykan, E. & Özçelik, Z. (2020). Mesai içi ve dışı boş zaman davranışlarının yönetimi: Teorik çerçeve. *MANAS Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 9(1), 590-604.
- Ayna, Ç. & Gümüş, H. (2021). 60 Yaş Üstü Bireylerin Yaşam Doyumu, Sağlık Algısı ve Boş Zaman Etkinliği Tercihlerinin İncelenmesi. *Spor Bilimleri Dergisi*, 32(1), 1-9. DOI: 10.17644/sbd.793415.
- Ayyıldız Durhan, T. (2020). The role of leisure management in study-leisure conflict in secondary education. *International Education Studies*, 13(11), 74-85.
- Ayyıldız Durhan, T. ve Karaküçük, S. (2021). Rekreasyon odaklı çalışan verimliliğinin belediye çalışanları perspektifinden değerlendirilmesi. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 26(2), 219-234.
- Ayyıldız Durhan, T., Akgül, B. M. ve Karaküçük, S. (2017). Rekreatif amaçlı yüzme sporuyla uğraşan bireylerin boş zaman yönetimleri üzerine bir değerlendirme. *Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 19(4), 8-16.
- Baba Kaya, H., Namlı, S. & Demir, G. T. (2018). Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin sporcu kimlikleri ve başarı yönelimleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Erzurum Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 3(7), 179-196.
- Berber, A. & Eker, C. (2018). Ortaöğretim öğrencilerinin umut ve başarı yönelimleri arasındaki ilişki. *İtobiad: Journal of the Human & Social Science Researches*, 7(3), 1569-1581.
- Çakır, V. O. (2017). Üniversite öğrencilerin serbest zaman doyum düzeyleri ile serbest zaman yönetimleri arasındaki ilişki. *Gaziantep Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 2(3), 17-27.
- Canpolat, C. (2019). *Spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin kişiliklerine göre başarı hedeflerinin ve ders çalışma yaklaşımlarının incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Manisa.
- Claessens, B. J., Eerde, W. V., Rutte, C. G. & Roe, R. A. (2007). A review of the time management literature. *Personnel Review* 36(2), 255-276.
- Çuhadar, A., Demirel, M., Er, Y. & Serdar, E. (2019). Lise öğrencilerinde boş zaman yönetimi ve gelecek beklentisi ilişkisi. *Journal of International Social Research*, 12(66).
- Demir, G. & Alpullu, A. (2020). Üniversite öğrencilerinin boş zaman yönetiminin değerlendirilmesi. *Eurasian Research in Sport Science*, 5(1), 94-102.
- Dibooğlu, D. & Eryılmaz, G. (2021). Zaman yönetimi konulu lisansüstü tezlerin bibliyometrik profili. *Mersin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 5(1), 164-185.
- Dursun, M. , Yarayan, Y. E., Arı, Ç., Ulun, C., & Kocanaz Adaş, S. (2021). Covid-19 in Turkey: Leisure Boredom, Psychological Resilience, Physical Activity and Emotional State. *IJERI: International Journal of Educational Research and Innovation*, (15), 460-486. <https://doi.org/10.46661/ijeri.5588>

- Elliot, A. J. & McGregor, H. A. (2001). A 2 x 2 achievement goal framework. *Journal of Personality and Social Psychology*, 80, 501-519.
- Eranıl, A. K. & Özcan, M. (2018). Lise öğrencilerinin boş zaman yönetimi becerisinin incelenmesi. *Anemon Muş Alparslan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 6(6), 785.
- Ermiş, S. A., Gökyürek, B., Yenel, F., & Şahin, M. Y. (2015). The examining of the academics's level on the different variables of organizational commitment: sample of physical education. *Science, Movement and Health*, 15(2), 528-533.
- Ersöz, G., Çetinkalp, Z. & Eklund, R. (2015). Kadın ve erkek sporcularda başarı hedeflerini öngörmede kendini fiziksel algılama ve yaşam doyumunun rolü. *Spor Bilimleri Dergisi*, 26(2), 65-76.
- Festjens, A. & Janiszewski, C. (2015). The value of time. *Journal of consumer Research*, 42(2), 178-195.
- Gazel, M. (2019). *Ana baba tutumlarının başarı yönelimlerini yordamasında otomatik düşüncelerin aracı rolü*. Yüksek Lisans Tezi, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Tokat.
- Gözler, A., Bozgeyikli, H. & Avcı, A. (2017). Sınıf öğretmeni adaylarının başarı yönelimleri ile mesleki kaygı düzeylerinin incelenmesi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 17(1), 189-211.
- Gümüşgöl, O. (2013). *Avrupa Birliği'ne üye ülkelerde ve Türkiye'de öğrenim gören üniversite öğrencilerinin zaman yönetimi anlayışlarının farklı değişkenler açısından incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Dumlupınar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kütahya.
- Halıcı, A., Parasız, Ö., Yetim, A. A. (2020). Sayılarla Türkiye'de spor yöneticiliği eğitimi. *Gazî Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 25(4), 299-312.
- İşcan, S. (2008). *Pamukkale Üniversitesi Öğrencilerinin Zaman Yönetimi Becerilerinin Akademik Başarıları Üzerindeki Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Pamukkale Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı, Eğitim Yönetimi Denetimi Planlaması ve Ekonomisi Bilim Dalı, Denizli.
- Jordan, K. A., Gagnon, R. J., Anderson, D. M. & Pilcher, J. J. (2018). Enhancing the college student experience: Outcomes of a leisure education program. *Journal of Experiential Education*, 41(1), 90-106.
- Karaç, Y. (2018). *Sporcu eğitim merkezlerindeki atletizm branşı öğrenci-sporcuların başarı algıları ile spora katılım güdülerinin incelenmesi*. Doktora Tezi, Hitit Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çorum.
- Karaküçük, S. (1999). *Rekreasyon Boş Zaman Değerlendirme* (6. Baskı). Ankara: Bağrgan Yayınevi.
- Karasar, N. (2013). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.
- Kaya, F. (2016). *Sınıf öğretmenliği öğrencilerinin başarı yönelimi, kendini engelleme davranışları ve demografik özelliklerinin okula yabancılaşmayı yordama düzeylerinin incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.
- Kaygusuz, Ö. & Gümüş, H. (2021). Çalışan Kadınlarda Boş Zaman Yönetimi ve Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışlarının İncelenmesi. *Türkiye Spor Bilimleri Dergisi*, 5(1), 45-53. DOI: 10.32706/tusbid.899176.
- Kelly, C. M., Strauss, K., Arnold, J. & Stride, C. (2020). The relationship between leisure activities and psychological resources that support a sustainable career: The role of leisure seriousness and work-leisure similarity. *Journal of Vocational Behavior*, 117, 103340.
- King, A. E., McQuarrie, F. A. & Brigham, S. M. (2021). Exploring the relationship between student success and participation in extracurricular activities. *SCHOLE: A Journal of Leisure Studies and Recreation Education*, 36(1-2), 42-58.
- Kocamaz Adaş, S., Dursun, M., Arı, Ç. ve Ulun, C. (2019). Spor örgütlerinde çalışan personelin yönetici kavramına ilişkin metaforik algıları. Oktay Kızar (Ed.), Spor bilimleri alanında araştırma makaleleri içinde (ss.181-197). Ankara: Gece Akademi.

- Küçükeşmen, E., Şimşek, A. & Türkoğlu, M. E. (2020). Önlisans öğrencilerinin sosyo-demografik özelliklerine göre boş zaman yönetimi. *Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (38), 202-231.
- Kurtipek, S., Çelik, O., Yenel, İ., & İlhan, E. (2016). *Investigation of Time Management Skills According to Personality Characteristics of University Students Who Study Sport Education*. Science, Movement and Health. 16 (2),s.s. 520-525
- Kurtipek, S., Güngör, N. B., & Yenel, F. (2018). *Determination of the Success Orientations and Self-Consciousness Levels of the Students from the Faculty of Sports Science*. *Journal of Education and Learning*, 7(6), 203-211.
- Kurtipek, S., Güngör, N. B., Esentürk, O. K., İlhan, L. & Yenel, F. (2020). *Öğrencilerin Bakış Açısı ile Spor Yöneticiliği Bölümü: Bir Swot Analizi*. SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 18 (1), 187-194. DOI: 10.33689/spormetre.621704
- Kurtyemez, H. (2020). *Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin liderlik özellikleri ile başarı yönelimleri arasındaki ilişki: Samsun il örneği*. Yüksek Lisans Tezi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Samsun.
- Kuşcu Karatepe, H., Yüce, U. Ö. & Yıldırım, T. Ö. (2020). Zaman yönetimi: Üniversite öğrencileri üzerinde bir araştırma. *Bartın Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 11(21), 1-21.
- Midgley, C., Kaplan, A., Middleton, M., Maehr, M., Urdan, T., Anderman, L., Anderman, E. & Roeser, R. (1998). The development and validation of scales assessing students' achievement goal orientations. *Contemporary Educational Psychology*, 23, 113-131.
- Öteleş, Ş. B. (2018). Üniversite öğrencilerinin zaman kullanma becerilerinin akademik performans üzerine etkisi: Sakarya üniversitesi örneği. *Avrasya Sosyal ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi*, 5(8), 12-21.
- Özdemir, M. (2019). *Üniversite öğrencilerinin başarı yönelimlerinin farklı değişkenler açısından incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.
- Palancı, M., Özbay, Y., Kandemir, M. & Çakır, O. (2010). Üniversite öğrencilerinin başarı amaçlılıklarının beş faktör kişilik modeli ve mükemmeliyetçilik kişilik özellikleri ile açıklanması. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 1, 32-46.
- Parasız, Ö., Halıcı, A., Şahin, M. Y. & Yetim, A. (2021). Akademisyenler Perspektifinden Spor Yöneticiliği Bölümlerinde Merkezi Yerleştirme Sisteminin İncelenmesi. *Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 19 (2), 72-86.
- Russell, R. V. & Frances, K. S. (1996). Leisure as Burden: Sudanese refugee women. *Journal of Leisure Research*, 28(2), 108-121.
- Samdahl, D. M. (1991). Issues in the measurement of leisure: A comparison of theoretical and connotative meanings. *Leisure Sciences*, 13(1), 33-49.
- Sanderson, H., DeRousie, J. & Guistwite, N. (2018). Impact of collegiate recreation on academic success. *Journal of Student Affairs Research and Practice*, 55(1), 40-53.
- Sevil T. (2015) *Terapötik rekreasyonel aktivitelere katılımın yaşlıların algıladıkları boş zaman tatmini, yaşam tatmini ve yaşam kalitesine etkisi*. Doktora Tezi, Anadolu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Sevilmiş, U. (2021). *Üniversite öğrencilerinin akademik erteleme düzeylerinin ve okul ikliminin başarı yönelimleri üzerine etkisi*. Yüksek Lisans Tezi, Balıkesir Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Balıkesir.
- Soylu, A. & Öztürk Göl, M. (2010). Yönetim inovasyonu. *Sosyoekonomi*, 11(11), 113-130.
- Stebbins, R. A. (1982). Serious leisure: A conceptual statement. *Pacific Sociological Review*, 25(2), 251-272.
- Tosun, A., Demir, B., Uçkun, G. & Konak, O. (2015). Spor Aktivitelerinin Üniversite Öğrencilerinin Başarı ve Motivasyonu İle İlişkisi. 4.Uluslararası Meslek Yüksek Okulları Sempozyumu, Cilt 2.
- Turhal, S. N., Altınışik, Ü., & Şahin, M. Y. (2020). Leisure management skills of faculty of sport sciences students. *Ambient Science*, 7(1), 203-207.
- Türk Dil Kurumu. (2021). Zaman. <https://sozluk.gov.tr/> Son erişim tarihi: 16.02.2022.

- Uğur, O. A. & Güngör, N. B. (2021). The effect of time management on the prediction of the personal growth initiatives of the students of the faculty of sports sciences. *International Journal of Eurasian Education and Culture*, 6(14), 1714-1741.
- Üstün, Ü. D. (2018). Bir Spor Dalı ile İlgilenen ve İlgilenmeyen Lise Öğrencilerinin Zaman Yönetimi Anlayışlarının İncelenmesi. *Spor Eğitim Dergisi*, Özel Sayı 1, 14-20.
- Wang, W.C., Kao C.H., Huan, T. C. & Wu, C.C (2011). Free Time Management Contributes to Better Quality of Life: A Study of Undergraduate Students in Taiwan. *Journal of Happiness Studies*, 12(4):561- 573.
- Yaşartürk, F., Akyüz, H. & Karataş, İ. (2018). Rekreasyon bölümü öğrencilerinin boş zaman yönetimi ile akademik başarılarını etkileyen örgütsel faktörler arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Spor Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 3(2), 233-243.
- Yıldız, S. & Tanrıverdi, H. (2017). Boş Zaman Yönetimi ve Akademik Başarı Arasındaki İlişki. 18. Ulusal Turizm Kongresi, Mardin, Türkiye, 18 - 22 Ekim 2017, s. 827-835.
- Yılmaz, O. (2018). *Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin boş zaman değerlendirme alışkanlıkları ve zaman yönetim becerilerinin incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Kocaeli Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kocaeli.

Extended English Summary

Time management conceptually; It is defined as "all of the behaviors that aim to use the available time effectively while carrying out activities related to a set of predetermined goals" (Claessens, Eerde, Rutte & Roe 2007). There are a number of time types and the management of these types under the umbrella of the concept of time management. One of these types is "leisure time" and the other is "leisure time management" which expresses the management of this time. The concept of leisure time is defined as the time period that is outside of the hours when a person must work and does not have a purpose such as making money (Argan, 2007). In order to clarify the concept of leisure, a number of features should be taken into account. In this sense, the concept of leisure refers to the desired time period that creates satisfaction in human thought (Russell & Frances, 1996). In summary, leisure time: it covers both free and non-compulsory time. According to Samdahl's (1991) statements, leisure is a kind of freedom. In other words, free time is defined as the time left over from the necessity of life (Karaküçük, 1999). Undoubtedly, sports managers also need to have strong perceptions of the success of the organization and their individual success, similar to other management disciplines. Because, due to the unique nature of sports, it can be affected by all planned or unplanned changing world conditions (economic crises, health crises, legal regulations, etc.). In addition to its reactive structure, this discipline shows how important time and time management are in terms of sports management, as sports events and organizations take place depending on time. Moreover, it is thought that the success orientations and leisure time management styles of sports managers, who take an active role in the management and administration of sports, may directly affect both the success of the organization they are in and the individual success in the future.

In line with the purpose of the research, this study, in which the effect of leisure time management of sports manager candidates on success orientations was revealed, was designed with a relational screening model. The purpose of the relational screening model is to determine the existence and/or degree of covariance between two or more variables (Karasar, 2013). In this context, the relationship between dependent and independent variables was examined in the study. The study group of the research consists of a total of 206 participants, 98 (47.6%) female and 108 (52.4%) male, studying in the Department of Sports Management of two public universities in the 2021-2022 academic year. In the study, Leisure Management and Achievement Orientation Scales were used together with the personal information form. During the data analysis process, Pearson Product Moments Correlation Coefficient (r) was used to determine the relationship between the variables used in the research. Multiple linear regression analysis was used between the variables of participants'

leisure time management and achievement orientations. In addition to this, besides descriptive statistics, T-test and One Way ANOVA test were also used. The analyzes used in the research were carried out using SPSS 22 Package Program and Excel Database.

When the participants' mean scores obtained from the Leisure Time Management Scale were ranked from the highest to the lowest, the highest score was found in the "leisure attitude" sub-dimension ($\bar{x}=4.10$) and the lowest score in the "programming" sub-dimension ($\bar{x}=3.36$). When the average scores of the participants from the learning orientation sub-dimensions were examined, it was determined that the highest score was in the "performance approach orientation" sub-dimension ($\bar{x}=3.50$) and the lowest score was in the "performance-avoidance orientation" sub-dimension ($\bar{x}=2.19$). When the relevant literature is examined, there are studies that are parallel to our research findings as well as studies that resulted in the opposite direction (Demir & Alpulu, 2020; Berber & Eker, 2018; Gözler, Bozgeyikli & Avcı, 2017). Research findings regarding the gender variable indicate that male participants have higher mean scores on leisure management than females, and this finding is statistically significant. However, considering the average score of the participants' achievement orientation, it was determined that there was no significant difference according to the gender variable. According to the effective leisure use variable of the leisure management of the participants, it was concluded that those who answered "yes" had a statistically higher average score than those who answered "no", while their success orientations did not differ statistically. Considering the grade point averages of the sports manager candidates, it was concluded that the leisure time management average scores of the group with an average of "3.01-3.50" differed statistically compared to the other groups, while the success orientations did not differ statistically. The data relating to the grade level variable, which is one of the variables related to the education of the participants, revealed that the mean scores of the 4th-grade students on leisure management differed statistically compared to the other groups, while the mean of achievement orientation did not differ statistically. As a result of the data related to the correlation and regression analysis, it was determined that there was a low and positive relationship between leisure time management and achievement orientation, and 3% of the achievement orientation was explained by leisure management. As a result, it is thought that managers will increase their effective time management success orientation. It is recommended to repeat these studies with larger sample groups and different variables, by using mixed research methods, where verbal and verbal opinions are taken, in order to make the findings related to both variables more explanatory in the studies to be planned on the subjects of leisure management and achievement orientation. In addition, it is seen that leisure management skills are at a low level at lower grade levels. Therefore, it is recommended that developing orientation programs and increasing activities may be beneficial for the development of leisure management skills at various grade levels.